

ՃՇՍԱՐԻՏ ՀԱՄԵՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

Ու որ որ անձը ԿԵ ԽՈՆԱՐՀԵՅՆԵ

ՊԻՏԻ ԲԱՐՁՐԱՆԱՅ: (Մտթ. 23:12):

Խոնարհութեան կամ համեստութեան համար աղօթելը եւ խոնարհ կեանք մը ապրելը բոլորովին տարբեր բաներ են: Խոնարհ կեանք ապրելու մեր փափաքը կրնայ մղել մեզ ծառայութիւններ մատուցանելու՝ երբ որ պատեհութիւններ ներկայանան. բայց ծառայութեան կեանք մը կրնայ առաջադրել հպարտութեան: Հեղինակ եւ դասախօս անձ մը այս նկատողութիւնը արձանագրած է. «Մենք կը փափաքինք ձեզի խոնարհութիւնը եւ երբ ստանանք գայն՝ յանկարծ կը կորսնցնենք մեր մատներուն մէջէն»:

Ուրեմն, ի՞նչպէս կրնանք գիտնալ, թէ ե՞րբ իրապէս խոնարհ կամ համեստ ենք: Ձեռք կրնար գիտնալ, բայց երբ ուրիշներուն ծառայելը կ'ըլլայ երկրորդ բնութիւն մեզի համար՝ հետեւած կ'ըլլանք Յիսուսի խօսքին, որ կը գտնուի Մատթեոսի աւետարանին 23-րդ գլուխին մէջ: Մատնանը շելէ ետք, թէ դպիրները եւ փարիսեցիները կը ձգտէին դիրք եւ համբաւ շահելու, Յիսուս ըսաւ. «Ան որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ» (համար 12):

Օգտակար կը նկատենք տալ օրինակ մը: Ծերակուտական մը իր պատկանած եկեղեցիին Ս. Գրոց սերտողութեան պահերուն կը մասնակցէր ուրիշ քաղաքացիներու եւ այլ կարեւոր անձանաւորութիւններու հետ: Սերտողութեան աւարտին ամէն մարդ կ'աճապարէր մեկնելու, բայց ծերակուտականը կը մնար հոն՝ աթոռները եւ սեղանները տեղաւորելու:

Երբ ծառայութիւնը մեր սրտէն կը բխի որպէս արտայայտութիւն գութի՝ կ'անհիմք խոնարհութեան մէջ: Մենք չենք գգար թերեւս, բայց Աստուած գիտէ եւ կը գնահատէ:

ԵՐԲ Կ՛ՈՒՉԵՍ ԳԻՏՆԱԼ, ԹԵ ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՆՉՊԵՍ ԿԸ ՊԱՇՏՊԱՆԵ ԱՐԴԱՐԸ, ԿԱՐԴԱ՝ Սաղմոս 17

Ո՛վ Տէ՛ր, լսէ՛ արդար բողոքս, մտի՛կ ըրէ աղաղակս, ականջ տուր աղօթքիս, որ նենգաւոր շրթներէ չի գար: Դատավիճու դո՛ւն տուր, տե՛ս իմ ուղիդ ըլլալս: Դատավիճու դո՛ւն տուր: Գիշեր ատեն եկար եւ փորձեցիր սիրտս, կրակով քննեցիր եւ չարութիւն չգտար մէջս, ո՛չ ալ բերնիս մէջ անիրաւութիւն: Տեսայ մարդոց գործերը, բայց քու խօսքիդ հետեւելով՝ հեռու մնացի արիւնահեղ մարդոց ապրելակերպէն: Քայլերս քու շաւիղներուդ մէջ պահէ, որպէսզի ընթացքս չշեղի: Ես քե՛զ կը կանչեմ, որովհետեւ գիտեմ, թէ պատասխան պիտի տաս, ո՛վ Աստուած, ականջդ ինձի խոնարհեցուր, լսէ՛ խօսքերս: սփանչելի կերպով ցոյց տուր քու սէրդ, դուն՝ որ քեզի ապաւինողները քու աջովդ կը փրկես իրենց հակառակորդներէն: Աչքի բիբի պէս պահէ զիս պահպանէ ամբարիշտներէն, որոնք կեանքիս կը սպառնան մահացու թշնամիներէս, որոնք պաշարած են զիս: Իրենց հարստութեան վստահած, եւ գութը մոռցած՝ ամբարտաւանութեամբ կը բանան իրենց բերանը: Ահա կը հետապնդեն զիս, եւ զիս պաշարած՝ ակնդէտ կը հետեւին ինձի, զիս գետին տապալելու համար առիւծի մը պէս՝ որ կ'ուզէ բզկտել, կորիւնի մը պէս՝ որ դարան մտած կը սպասէ:

Միտելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»-ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak ճրագ թերթ



ԶՈՒ ԽՕՍԲԵՂ ԽՍ ՌՏԵՐՈՐԿ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՍ ՇԱԽԴՆԵՐՈՐԿ ԼՈՅՍ (Սղ.119-105)

ԺԳ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ , 12 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2020

ԹԻՒ 50

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես. 38.1-8 Երբ. 1.1-14:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 17.1-10

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 17.1-10

Յիսուս իր աշակերտներուն ըսաւ. «Գայթակղութիւններ անպայման, որ պիտի պատահին, բայց վա՛յ այն մարդուն, որուն ձեռքով ուրիշներ գայթակղութեան մէջ կ'իյնան: Նախընտրելի պիտի ըլլար, որ իր վզին ջաղացքի քար անցընէին եւ զինք ծովը նետէին, քան թէ այս փոքրիկներէն մէկը գայթակղեցնէր: Հետեւաբար, զգուշացէ՛ք: Եթէ եղբայրդ մեղք գործէ՝ յանդիմանէ զինք, եւ եթէ զղջայ՝ ներէ իրեն: Նոյնիսկ եթէ մէկ օրուան մէջ եօթն անգամ քեզի դէմ մեղանչէ եւ եօթն անգամ քեզի գայով ըսէ՝ կը զղջայ, պէտք է ներես իրեն»:

Առաքեալները ըսին Տիրոջ. «Աւելցո՛ւր մեր հաւատքը»:

Յիսուս ըսաւ. «Եթէ մանանեխի հատիկին չափ հաւատք ունենաք եւ ըսէք այս թթենիին, «արմատախիլ եղիր եւ ծովուն մէջ տնկուէ՛», վստահ եղէ՛ք, որ պիտի հնազանդի ձեզի»:

Ենթադրենք, որ ձեզմէ մէկը ծառայ մը ունի, որ հողագործ է կամ հովիւ: Երբ ծառան դաշտէն դառնայ եւ տուն մտնէ, տէրը իրեն կ'ըսէ՞. «Անմիջապէս գնա՛, ճաշդ կեր»: Բնականաբար՝ ո՛չ: Ընդհակառակը, անոր կ'ըսէ. «Ընթրիքս պատրաստէ՛ եւ գոգնոցդ կապելով սպասարկէ՛ ինձի, մինչեւ ընթրիքս վերջացնեմ. անկէ ետք կրնաս ուտել ու խմել»: Կը կարծէ՞ք որ տէրը իր ծառային երախտապարտ պէտք է ըլլայ իր հրահանգները կատարելուն համար: Չեմ կարծեր: Դուք ալ նոյնպէս, երբ կը կատարէք ինչ որ հրամայուած է ձեզի, ըսէ՛ք. «Անպիտան ծառաներ ենք, ինչ որ պարտաւոր էինք ընել՝ կատարեցինք»:

«Եթէ մանանեխի հատիկին չափ հաւատք ունենաք եւ ըսէք այս թթենիին, «արմատախիլ եղիր եւ ծովուն մէջ տնկուէ՛», վստահ եղէ՛ք, որ պիտի հնազանդի ձեզի»:

Հաւատք ունի՞նք Քրիստոսի հանդէպ, եւ նախ քան այս հարցումը, նախ հարց տանք մենք մեզի. «Կը ճանչնա՞նք Քրիստոսը»: Քրիստոսը ճանչնալու եւ Անոր հաւատալու միակ աղբիւրը Աստուածաշունչն է: Մեր հոգեւոր ծարաւը յագեցնենք Աստուածաշունչ մատենար կարդալով:

**ՄԱՐԳԱՐԵԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐ  
ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՎԱԿԱՆԵՐ**

**ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵԻ ԳԻՐՔԵՆ  
38.1-8**

Այն օրերուն Եգիպտոսի թագաւոր հիւանդացաւ եւ մահուան անկողին ինկաւ: Եսայի մարգարէն, Ամուսի որդին, անոր բով եկաւ եւ ըսաւ. «Տէրը այսպէս կ'ըսէ. Բու տանդ համար կարգադրութիւն ըրէ՝ յաջորդդ նշանակելով, որովհետեւ կեանքիդ օրերը վերջացած են եւ մահդ մօտ է»:

Եգիպտոսի երեսը պատին դարձուց եւ այսպէս աղօթեց Տիրոջ. «Կ'աղաչեմ, ո՛վ Տէր, յիշէ թէ արդար եւ ուղղամիտ եղայ բու աչքիդ, եւ ըրի միայն այն ինչ որ հանելի է քեզի»: Եւ Եգիպտոսի դառնօրէն լացաւ:

Այն ատեն Տէրը հրամայեց Եսայի մարգարէին, ըսելով. «Գնա՛ եւ Եգիպտոսի ընդհանրէ. Այսպէս կ'ըսէ Տէրը, բու հօրդ՝ Դաւիթի Աստուծոյ. "Լսեցի աղօթքդ, տեսայ արցունքդ եւ ահա քեզի տասնըփոխ տարի եւս կեանք կու տամ: Այլեւ Աստուծանի թագաւորին ձեռքէն պիտի ազատեմ թէ՛ քեզ եւ թէ՛ այս քաղաքը, Երուսաղէմը, որ անձամբ պիտի պաշտպանեմ": Եւ որպէսզի գիտնաս, թէ Աստուծոյ իր խոստումը պիտի կատարէ, Տէրը հետեւեալ նշանը կու տայ քեզի: Տե՛ս, բու հօրդ՝ Աբազի արեւու ժամացոյցին ստուերը տասներորդ աստիճանին վրայ ինկեր է հիմա, բայց Տէրը գայն տասը աստիճան ետ պիտի դարձնէ»:

Եւ իրապէս, ստուերը իր ինկած տեղէն տասը աստիճան ետ գնաց:



1.1-14

Անցեալին բազմաթիւ անգամներ եւ բազմաթիւ կերպերով Աստուծոյ մեր հայրերուն խօսեցաւ մարգարէներուն միջոցաւ, իսկ այս վերջին օրերուն մեզի խօսեցաւ իր Որդիին միջոցաւ: Աստուծոյ զինք ամէն բանի ժառանգորդ կարգեց եւ անոր միջոցաւ էր որ աշխարհը ստեղծեց: Որդին, Հօրը փառքին լոյսը եւ անոր էութեան նշգրիտ պատկերը, որ իր անձով մեր մեղքերը սրբելէ ետք երկինքի մէջ նստաւ Աստուծոյ՝ Գերագոյն Զօրութեան աջ կողմը:

Անիկա շատ աւելի բարձր է հրեշտակներէն, ինչպէս Աստուծոյ իրեն տրուած անունը ցոյց կու տայ, որովհետեւ ո՞ր մէկ հրեշտակին Աստուծոյ ըսաւ. «Դուն իմ որդիս ես, այսօր քեզ ծնայ»: Կամ որո՞ւ ըսաւ. «Ես անոր հայր պիտի ըլլամ եւ անիկա՝ ինծի որդի»: Դարձեալ, երբ իր անդրանիկ Որդին աշխարհ կը դրկէր, ըսաւ. «Աստուծոյ բոլոր հրեշտակները թող պ ա շ տ ե ն գ ա յ ն »:

Աստուծոյ իր հրեշտակներուն մասին խօսած ատեն կ'ըսէ. «Աստուծոյ իր հրեշտակները ստեղծեց որպէս պատգամաւոր հոգիներ, եւ իր պաշտօնեաները՝ կրակի բոցի պէս»:

Մինչդեռ Որդիին կ'ըսէ. «Բու աթոռդ, ո՛վ Աստուծոյ, յաւիտեանական է. արդարութեամբ կ'իշխես թագաւորութեանդ վրայ: Արդարութիւնը կը սիրես եւ անիրաւութիւնը կ'ատես»:

**ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ**

**Ս. ՅԱԿՈՒԲ ՄԾԲՆԱՅ  
ՀԱՅՐԱՊԵՏ**



Մեր Եկեղեցւոյ ամենէն աւելի ժողովրդականութիւն ունեցող սուրբերէն մէկն է Սուրբ Յակոբ Մծբնացի հայրապետ: Իր տօնը կանուխէն հաստատուած է Առաքելական Եկեղեցւոյ տօնացոյցին մէջ ու կը տօնուի ամէն տարի Դեկտեմբեր ամսուան կէսերուն եւ միշտ Շաբաթօրով կը գուգադիպի:

**ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈՒԲԻ ԿԵԱՆՔԸ**

Սուրբ Յակոբ ծնունդով ասորի էր եւ հօրաքրոջ որդին Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչին: Անոնք միասին դաստիարակուած էին Կեսարիոյ մէջ:

Ան իր բարոյներով, հրաշագործութեամբ եւ նզնաւորի խիստ կեանքով նշանաւոր եղած է: Մասնակցած է 325 թուականին Նիկիոյ մէջ կայացած Տիեզերական Առաջին ժողովին:

Մծբնի աթոռին համար եպիսկոպոս ձեռնադրուած է, որ Աստուծոյ տեսիլքի մը մէջ յայտնուած էր Մարուգէ նզնաւորին:

Դրած է վարդապետական մտեր, բարոյախօսական գրութիւններ եւ մատենագրութեան մէջ ծանօթ «Զգօն» գիրքը:

Ս. Գրիգոր Նարեկացիին ներքող մը նուիրած է Ս. Յակոբ Մծբնայ Հայրապետին: «Յաղթող եւ Սուրբ Հայրապետ» շարականը նուիրուած է Ս. Յակոբին: Այս շարականը գրուած է այն դէպքին առթիւ, ուր կը պատմուի, թէ Պարսից Շապուհ Բ. Թագաւորը աշխարհածաւալ իր արշաւանքներու ընթացքին կը հասնի Մծբն: Այն ատեն սուրբը կ'աղօթէ, եւ ահա պիծակներու եւ ձիաստացներու մեծ բազմութիւն մը կը յարձակի Պարսիկներու ձիերուն վրայ եւ անոնք խուճապի մատնուելով ձիերը կը փախչին, իսկ զինուորները հետիոտն կը նահանջեն: Ս. Ներսէս Շնորհալի հայրապետ այս շարականը ձօնած է մեծ սուրբին:

**ՀԱՄԱՏՔ**

Հաւատքը մարդուն սրտին մէջ արմատացած տունկ է, որուն արմատը Հայրն է, արմատին վրայ գտնուող ոստը՝ Որդին է, տունկին եւ ոստին վրայ անթառամ ծաղիկը՝ Ս. Հոգին, իսկ քաղցրահամ պտուղը՝ բոլոր բարի գործերն են. որովհետեւ պտուղը արմատէն, ոստէն եւ ծաղիկէն կը յառաջանայ, ինչպէս բարի գործերը՝ հաւատքէն: Ինչպէս, որ ծառը առանց պտուղի գեղեցիկ չերեւիր եւ առանց ծառի պտուղ չըլլար, նոյնպէս հաւատքը առանց գործի վայելուչ չէ, ոչ ալ գործերը՝ առանց ճշմարիտ եւ ուղիղ հաւատքի:

Ս. Յովհաննէս Երզնկացի